

Написано за

15

ХВИЛИН

Експромти від літературної студії
"Вуглик" НГУ

**НАПИСАНО
ЗА 15 ХВИЛИН**

**Експромти учасників
літературної студії
«Вуглик» НГУ**

Дніпропетровськ
Стандарт
2011

ББК 84 (4 Укр.) 6-5
Н12

Н12 **Написано за 15 хвилин:** Експромти літературної студії «Вуглик» / Упорядник І.М. Пістунов – Дніпропетровськ: Стандарт, 2011. – 74 с.

До збірки увійшли експромти, написані на засіданнях членів літературної студії „Вуглик”, що вже сорок три роки діє у Національному гірничому університеті м. Дніпропетровська.

Ваші відгуки на збірку надсилайте на
E-Mail: pistunovi@gmail.com

Наш сайт: **whlk.ucoz.ua/1.html**

ISBN 978-966-350-293-9

© Пістунов І.М., упорядкування, 2011

Коротке пояснення

Перед тобою, читаче, незвичайна збірка віршованих та прозових творів, завдяки якій, ти зможеш зазирнути у нашу творчу лабораторію. Всі вони написані за 15 хвилин. Саме стільки дається учасникам літературної студії «Вуглик» для їх написання на задану тему.

Тема обирається несподіваним чином. Це може бути слово зі словника, відкритого на будь-якій сторінці, або слово, взяте з книги, не, обов'язково, художньої. В останньому випадку ведучий запитує у різних учасників назвати число у певному проміжку, щоб обрати сторінку, рядок на ній та слово у рядку, яке стане темою наших експромтів.

Інколи в завданні на експромт додається певна вимога, наприклад, не вживати слово, яке є темою твору.

Незважаючи на короткий термін написання, деякі наші автори встигають створити до 24 римованих рядків. Як сказала одна студійка: «Тут відкривається канал

до енерго-інформаційного поля Землі, тому нам легко».

Як не дивно, наші гості теж відчують вплив колективної творчості і теж встигають щось написати.

Можливо, дорогий читачу, Ви гадаєте, що такий стиль – це графоманство – але ми з легкістю відкидаємо такі думки, адже представлені тут твори самі за себе скажуть. Вони виходять і філософськими, і гумористичними, а інколи, просто відбивають розгубленість автора перед темою.

Насправді, робота над експромтами є одним зі способів підготовки до написання серйозних творів. Хто з авторів не мучився над словом так, що забував головну ідею твору? Практично всі. Експромти навчають швидко підбирати і розмір вірша, і риму, позбавляючи автора від мук слова, залишаючи йому час для злету думки, підйому фантазії, примушують глянути на свою творчість з іншого боку. А, отже, вчать справжній художній майстерності.

Керівник літературної
студії «Вуглик»

Ігор Пістунов

Тема:
Творчість
Миколи Гоголя

ГОГОЛЬ – ВЕЛИКИЙ МІСТИК

А над Дніпром одна зоря
На небі сяє Божим оком,
І місяць хвилі осія,
Які несе стрімким потоком.

Як подививсь старий козак –
На небі диво проявилось:
Карпати видно – явний знак,
Нечистеє йому явилось!

В човні сидить, і серце мре-
В середині Дніпра і ночі...
З могили відьма повстає –
Ось-ось вона на тебе скочить.
І понесеш ти по полях
Її, неначе кінь буланий...

Та Гоголь – це, не тільки, страх, –
Кудесник слова, Богом званий!

Тема:
Пришлось...

Любов Томська

* * *

В голове одни проблемы:
Нет стихов и даже темы.
Не писала бы впустую,
Но пришлось и чушь рифмую.

* * *

«Пришлось» - не редко и не ново,
И всё же каверзное слово.
Пришлось, а , значит, есть сраженье
-
Насильное души движенье.
И в стихотворном состязанье-
«Пришлось», как будто вне желанья.

Тема:
чисельний

Михайло Журавльов

Многочисленные мысли

По извилинам летают,
И магические числа
В небе, вспыхивая, тают.

Кто запомнит эти «мульки»-
Может стать в момент богатым,
Если наберет на пульте
Игрового автомата.

Но играть с бандитом сложно -
Не увидишь ты обмана.
Много денежек положишь,
А уйдешь с пустым карманом.

Володимир Івонін

Ухожу я в дебри мысленные,
Обращая внутрь глаза,
Где собрались *многочисленные*,
Представлений образа.
Не загадку я загадываю,
Разобраться в них хочу-
Мир вокруг себя разгадываю,
Поднимая, чувств, свечу.

Ігор Пістунов

Багато нас, а ти один
Сидиш і чешеш лоб,
І душу марно бєредиш,
Як вирішить нас щоб.

Хай після цього у душі
Співають солов'ї,
Хоч ми не дуже хороші -
Проблеми, всеж, твої.

Любов Томська

Среди многочисленных улиц,
Домов и безликих окон,
В толпе, жужжащей, как улей,
Мне грустно и одиноко.

На тройках и на тачанках
Что ищем и, что штурмуем?!
Воюем за славу и ранги,
А мчимся в вечность пустую.

Тема:
Ти...

Михайло Журавльов

Наконечник алебарды,
Заостренный, как иголка,
Ты, как песни наших бардов,
Достаешь до сердца колко.

И от тихого укола
Улетаю в глубь столетий.
Историческая школа,
Ты ведешь меня по свету.

Олександра Бедрань

Ненавиджу, коли даруєш квіти,
Ненавиджу твої слова.
Несуть вони печаль, куди їх діти?
Летять із уст, немов, дрова.

І б'ють мою тендітну натуру
Холодним, тяжким відчуттям,
Розвіюють краплинами культуру,
Зароджену з самим життям.

Сергій Куликов

Ты – это та, о которой писать
не способен,
я – это тот, кто живёт без
больших промежутков.
Стих — пустота, ну а то, что я в нём
рассусолил,
в яму беззвучно падёт. И от этого жутко.

Стих – красота. Красотою зову не желе я,
не пустословную негу, ажуря жеманства.
Ты – это та, для которой себя не жалею
и без оглядки сверну на стезю
графоманства.

Тема:
Йому...

Михайло Журавльов

Ему дано от бога много:
Котомка, посох и идея,
Чтоб с ходу одолеть дорогу
К своим причудливым виденьям.

Достигнув их, впадая в скуку,
Опять стремиться к горизонту,
И, боже мой, какая мука
Брести под солнцем, но без зонта.

Олександра Бедрань

Не думай... й не питай нічого,
Забудь про тяжкості на світі,
Сама дивуюся з усього –
Чом легко так цієї миті...

Де ж та блакить?...
О, де джерело краси?...
«Лови її!» - і я ловила,
І не змогла, пробач.

Мовчи, нехай, лиш рук тремтіння,
Зостануться із почуттями.
Ті почуття - лише сп'яніння,
Які згасають вже між нами.
Немає вже дарунка тих світів.

Володимир Івонін

Главное в стихах - не ритмы,
Даже рифмы ни к чему!-
Если путаемся в них мы-
Все равно нас не поймут!..

Что же все-таки хотели
Рассказать, и почему? -
Образ важен в нашем деле!
Мы ж не следуем ему.

Ігор Пістунов

ЗАПОВІТИ ПЕРШОГО
ХРИСТІЯНИНА

Все віддам і нічого собі не залишу,
Хай моє, стане нашим, загальним
для всіх,
А, у домі своїм зберігатиму, тільки я,
тишу,
Що, відлунням подяки, лунає у вухах
моїх.

Заберіть і її, може сонце, що сходить
щоденно,
Вам освітить невимовні сні почуттів-
І тоді в круговерті турбот, справ буден-
них,
Зрозумієте шлях до спокути життєвих
гріхів!

Тема:
Тарас Шевченко

Михайло Журавльов

Ментальный символ Украины,
Кобзарь её мятежной славы,
Подняв протестную лавину,
В сердцах народа - ты по праву.

И, вот стоишь на пьедестале –
В гранитном облике ты краше.
В словах, откованных из стали,
Мы видим будущее наше.

Тема:
Споживання...

Михайло Журавльов

Для славянских народов, живущих преимущественно в высоких широтах северного полушария, характерным является повышенное **потребление** энергетических ресурсов по сравнению со странами, расположенными в южных районах полушария.

Это связано с необходимостью компенсировать значительный перепад температур между окружающей средой и средой обитания человека. Вышесказанное касается как жилых, так и производственных помещений.

Таким образом, самой природой заложена более высокая себестоимость производимой продукции и стоимости жизни человека.

В этом смысле нам тяжело конкурировать с народами, живущими в теплом и жарком климате.

Но, не всё так плохо – суровые условия жизни заставляют нас быть изобретательными, с одной стороны, а с другой стороны более бережно относиться друг к другу.

Значит, нам повезло, что мы живём в своей стране.

Тетяна Евстаф'ева

Небо полно слов, фраз и идей. Мы потребляем от него бесконечно, а возвращаем в соответствии с затраченным трудом и любовью к литературному творчеству.

Олександра Бедрань

ВАМПИРИ

Знову... Знову я відчуваю дикий рев буйволів у моєму серці. Але чому саме зараз, коли мені потрібно сконцентрувати увагу на величезних числах і загадкових формулах, які в негайному порядку треба підкорити до завтрашнього ранку? Так, останній день даний на доробку курсового проекту з «Планування харчової промисловості»... Та, якась, підсвідома сила має своє планування, щодо мене і зтягує мою божевільну старанність у свої неласкаві пазурі. Просочується разом із темрявою крізь шибки, усе щільніше заповнюючи об'єм кімнати. Густина повітря згортається у жмутки і, немов, аромат дурману, п'янить мій розум, зводячи з істинного шляху. Проковзають

дивні думки... Я відчуваю голод, але ні, не фізичний, а енергетичний. Звідкілясь доноситься шум бензопили і застряє у вухах... Я невпевнена, але, здається, що із серця. Жахливо! Я вже не контролюю себе. Кидаю калькулятор і йду до вітальні ловити шарф, який сірою змією повис на дверці шафи. Ну ось, ця змія вже ніжно окутала мою шию, блакитне пальто підкреслило погляд. Я лечу до тебе синявою блискавкою із смертоносною отрутою змії... Пробач, але така доля. Я - споживач, а ти - донор. Я кохаю тебе, але для життя мені потрібна не любов, а твоя сильна, молода енергетика.

Володимир Івонін

Мы слишком потребительски относимся к собственной жизни и к людям, окружающим нас. От всего мы ищем, каких-то, выгод, пользы, нам, как будто, обязаны: и люди, и общество, и господь Бог - исполнять наши прихоти, в конечном итоге, обеспечить приятное времяпровождение здесь и на том свете.

Мы пропитаны идеями потребительства, переродились в монстров потребления и если, что случается не так, сатанеем от отрицательных эмоций: «Как я Вас ненавижу!», «Погодите, я вам сделаю!»,- теряем совесть, становимся безвольными исполнителями зла.

Тема:
Горизонт

Олександра Бедрань

Мраморная, черная могила
Выедает васильковый взгляд...
Ну, прости, что я тебя убила-
С кончика ножа пролился яд.

При луне сольется Марс с Венерой,
Загудит открытие дверей-
Выйдешь ты из тиши пригорелой,
Чтоб напиться ауры моей...

P.S.

Твой нож привел меня в тупик.
Ну что ж, сегодня снятие улик...

Любов Томська

«За горизонтом нічого не видно»....
Не вериться і хочеться взглянути,
І не побачити було б обидно –
Не для того ж дається життя шлях?!

Спешим за горизонт - в інші далі,
Он убігає, ми за ним спешим.
І так всю життя ми щось доганяєм,
В реалії всю життя кудись мчим.

Тема:
Ходити...

Тетяна Євстаф'єва

П Р И Х О Д И

Не ищи в словах подвоха,
И в поступках не ищи.
Без тебя мне грустно, плохо,
Одиноко стынут щи.

Кот мурлыкает тоскливо,
В твоём тапке греет нос.
На еду глядит брезгливо-
Тебя ждёт любимый пес.

Приходи, чтоб снова было,
С кем повздорить - не всерьез.

Тема:
Погляд поезії на
прозу

Сергій Красюков

Яка там проза,
Коли гормони так димлять,
Що цікавить...
тільки еротична поза
та команда "Стоять!"?

Сергій Куликов

Увы и ах, она сейчас не в моде:
Сегодня люди к чтению остыли.
Издашь роман — напишут «ниасилил»,
клеймо прилепят: автор сумасбродит!

А стиль — ужасно скучен и не годен.
Конечно же, найдутся простофили,
которым чтиво всяк приятней были,
и восхвалят при всём честном народе.

Но разве ж этим можно заработать?
У стихотворцев тоже гонорары
невелики, но есть хотя бы сцена...

А в прозе торжествует Гарри Поттер —
Куда уж нам, писакам сухопарым?
«Четыре-Дэ» нам всем придет на смену.

Любов Томська

Мы стёрли прошлое, и с чистого листа
Начался день, для нас двоих – погожий.
Зависло время, стали прочерком года,
Живём поэзией, сдвигая прозу.

Тема:
Листопад

Сергий Куликов

Это слишком известно
и избитая тема.

Это падают песни,
позабытые всеми.

Это слишком отвесно,
это жёлто и грязно,
это бьёт безотказно
до конца и до крови,
это смерть нам танцует
и поймаёт на слове,
и желанья остудит...
Это тоже проходит.

* * *

Сиплеться, падає, з неба спадає-
Осінь панує у рідному краї.
Жовтим вкриває і луки, і сад.
Літечко тепле, вернися назад!

* * *

Тоскна осінь набридла,
Лягла на рамена.
Чом ти, дівчина мила,
Чом сторонишся мене?

Чом твій погляд блукає
В холодній пільмі?
Замість теплого раю
В осінь ринулись ми.

Захололо ще зрання,
Сипле золотом клен.
Покриває кохання
Град осінніх знамен.

Тетяна Евстаф'ева

Листопад, говоришь?

Может быть - листопад...

Пока падает лист, оглянуться б назад,

Но не падаю я, а кружусь и лечу -

Недосуг мне и, честно сказать, не хочу!

Я не падаю, я облетаю,

В облаках, как девчонка, витаю.

Предо мной мир огромный полон чудес-

Отпустил меня с ветром, наскучивший лес!

Нужно только вперед, и ни взгляда назад!

Рьяно, в вихре шальном, я лечу наугад...

Мне б на детских ладошках, хоть чуть-чуть

отдохнуть,

Обогревшись немножко, лист расправив,

вспорхнуть.

Но срываюсь и ввысь устремляю полет,

Мне игриво кивает с кабины пилот.

Так не нужно про осень и, причем листопад?

Просто выбилась просесть, невзначай,

невпопад.

Я не падаю - я облетаю.

Желтой осени - не замечаю!

Тема:
Макар

Сергій Куликов

Макар давно уже не свят
и не городской,
не ест за трапезой козлят,
не дружит с головой.
Он бьет баклуши по утрам,
а ночью пьет вино,
в своей душе разрушил храм,
построил казино.
Теперь он – бренд, он – суперстар
в газетах, на «ти-ви».
Народы, радуйтесь! Макар
научит вас любви!
Его слова сильны, как рать,
прекрасны, как прибой,
и нам совсем не важно знать,
а кто же он такой?

Тема:
Розговіння

Сергій Куликов

По вечерам подчас судьбу свою кляню я,
зачем-то жалуясь, что не туда зашёл,
а втайне думаю: вонзить бы в отбивную
свои клыки — и всё бы стало хорошо.

Ты тоже жизнью не особенно согрета,
и путь твой труден, хоть и вовсе
не высок.

Тебе бы взять двухсотграммовую
котлету
и надкусить, пустив на волю
жирный сок!

Всё наше счастье мы просрочили,
как вексель,
и каждый к горю перманентному
привык.

Ігор Пістунов

Кудись пощезнув стрес,
І сум мій десь подівся.
Я радісний, як пес,
Бо – розговівся!

Володимир Івонін

Слушаю я с удивлением
Про какой-то глупый пост.
Голоданье, разговение...
У меня об этом мнение-
Предпочту посту я тост.
Я бокал вина, крепленого,
Поднимаю за друзей!
Не желаю разговленного-
(поправляют:разговенного!)-
Я в душе не фарисей.

Ирина Ахметшина

Сто дней поститься? Лучше – постить,
спасая душу от унынья.

Легко лечить болезни роста,
но как – здоровым – жить отныне?

У монитора не согреться.

В единый файл все строки слиты.

Спешу хотя бы разговеться –

коль не успел прочесть молитвы.

Тема:
Герань

Володимир Івонін

Не взираю я на рань,
Собираясь за грибами.
Поливаю я герань
День за днем-
И так годами.

Хоть ее и не сажал,
И цветов не уважаю,
Но, куда бы ни бежал-
Я растенье освежаю.

Ирина Ахметшина

Ты попросишь: «Расскажи про герань».
Я отвечу: «Ты мне душу не рань.
Я не вижу никаких перспектив –
ни сюжета, ни изысканных рифм...»

Тема:
Пучок

Ігор Пістунов

Збирайтеся до купи рими в лави,
Єдняйте зміст у знайдених словах,
Які, можливо, не приносять слави,
Яка б гриміла в прийдешніх віках.

Та ваша єдність дасть мені розраду,
Втамує спрагу творчості в душі,
Яка втомилась. Хто б їй дав пораду?
І вже втекти від дійсності спішить.

Давайте ж, дружно, ми розколихаєм,
Емоцій заіржавлений тягар.
Єднаймо душі! «Вуглик» стане раєм,
В якому рівні, і поет, і цар.

Тема:
Годинник

Ігор Пістунов

– „Мамо, мамо, чом я маю
спать лягати кожен вечір?”

– „Бо, синочку, я гадаю,
втома давить твої плечі”.

– „Мамо, мамо, чом ізранку
треба йти мені до школи?”

– „Бо, синочку, на світанку
мозок твій не знає втоми”.

– „Мамо, скільки ще чекати
нам до літа, та до моря?”

– „Глянь, годинник хоче спати,
спи і ти, моє ти горе”.

Тема: Руб'ї Омара Хайяма.

Написати за дослівним перекладом:

«О, друзья, напоите меня вином
И это янтарное лицо сделайте яхонтовым.
Когда я умру, омойте меня вином,
А из виноградных лоз сделайте мне гроб»

Ігор Пістунов

Я п'ю вино. У мене хмелю шал!
Налийте ще – мені вина не жаль.
Коли помру – мені у домовину
Вкладіть лозу. Вином заллїть печаль!

Я, вино бурштинове,
в утробу вливаю собі.
Завтра буду я знову
коритись печалі - журбі.

Як помру за годину,
друзяки шановні мої,
З лоз зробіть домовину,
омийте обличчя в вині.

На тім світі у раю -
я гурії буду любить,
Та вина вже не визнаю,
не зможу нектару надпить.

То гуляйте сьогодні,
відчуйте, що ви молоді!
Ллю вино, як в безодню,
Ні - в душу вливаю собі.

Тема:
Набат

Тема:
Весна

Ігор Пістунов

Мене зима замучила вкінець –
Брудні сніги ввижаються і вдома,
І чути стогін стомлених сердець:
„Коли весна?” – питаєш у знайомих.

Та ось промінчик розтопив льоди.
Мої шапки закинуті далеко.
Зніму кашне, скажу: „Я молодий!
Стрункий! Могутній! Гарний,
як смерека!”

Ігор Пістунов

Люблю початок літа. Так, весну!
Люблю, погоди примхи і капризи.
Дерева прокидаються від сну,+
І щепка вже на щепку лізе!

Нас радує літеплий вітерець,
Вже шубам й шапкам можна дати дулі.
А сивий янгол – справжній молодець –
На кухні сипле пір'я у каструлі.

Тема:
Чому?

Любов Томська

Ношу, как ношу, мысль одну:
Ну как же угодить ему?
Что приготовить, как подать,
И что бы лестное сказать?
Вдруг не понравится ему?
Тогда возникнет - «почему?»,
И он терзается, но чем?
Как будто бы и нет проблем.
Спросила, с чем же он в борьбе?
Сказал: «Как угодить тебе?».

Тема:
Пішла...
(Ушла...)

Ирина Ахметшина

1.

Я сам уйду – сбегу из рая:
Ушла ты больно, дорогая!

2. (акrostих)

Убей меня своей улыбкой!
Шали! Дразни блаженством зыбким!
Люби! Дари любовью краткой!
А я к другой сбегу украдкой.

Наші учасники

*Ахметишина Ірина – науковий співробітник
НГУ.*

*Бедрань Олександра – студентка 3-го курсу
ВНЗ «УДХТУ».*

*Євстаф'єва Тетяна – економіст. Вірші почала
писати з 2009 року.*

*Журавльов Михайло – фізик, старший науко-
вий співробітник НГУ. Вірші почав писати
з 2006 року.*

*Івонін Володимир – гірничий інженер, містик,
вірші пише з 1968 року.*

Красюков Сергій – Internet-аматор.

Куликов Сергій – географ, програміст.

*Пістунов Ігор – професор кафедри економічної
кібернетики. Пише вірші все життя..*

*Томська Любов – психолог, вірші пише з ди-
тинства.*

З м і с т

Коротке пояснення	3
Тема: Творчість Миколи Гоголя	5
Тема: Прийшлося...	7
Тема: Чисельний	9
Тема: Ти...	14
Тема: Йому	18
Тема: Тарас Шевченко	23
Тема: Споживання...	25
Тема: Горизонт	32
Тема: Ходити...	35
Тема: Погляд поезії на прозу	37
Тема: Листопад	42
Тема: Макар	46
Тема: Розговіння	48
Тема: Герань	54
Тема: Пучок	57
Тема: Годинник	59
Тема: Руб'ї Омара Хайяма	61
Тема: Набат	64
Тема: Весна	66
Тема: Чому?	69
Тема: Пішла....	71
Наші учасники	73

Літературно-художнє видання

Написано за 15 хвилин

**Експромти учасників літературної студії «Вуг-
лик»**

Упорядник І.М. Пцістунов

Редактор Євстаф'єва Т.М.

Підписано до друку 24.05.2011. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Ризографія. Умовн. друк. арк. 1,8 .
Обліково-видавн. арк. 1,82. Тираж 150 прим. Зам. №

Віддруковано у типографії «Стандарт».
49006, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 111а.
т/ф 798-21-37

Літературна студія «Вуглик»
при
Національному гірничому університеті
є однією з найстаріших аматорських
літературних студій
України.
Вона, майже без перерви, діє з 1968 року.

Значна кількість її учасників стали членами різних
письменницьких спілок, але вони не покидають
студію, оскільки саме в ній знаходять і позитивну
критику своєї творчості, і насагу для подальшого
розвитку свого таланту.